

ע"פ 5581/14 - יוסי דיזידור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5581/14

כבוד השופטת א' חיות

לפני:

יוסי דיזידור

ה המבקש:

נ ג ז

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דיןו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו מיום 10.06.2014 בתפ"ח
13-08-030145 שנitin על ידי כבוד השופטים ג' נויטל, מ'
יפרץ ו- ג' רVID

תאריך הישיבה:
(31.8.2014) ה' באלוול התשע"ד

עו"ד אביגדור פולדמן
עו"ד קרן רוט

בשם המבקש:
בשם המשיב:

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר שהשิต בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים ג' נויטל, מ' יפרץ ו- ג' רVID) על המבקש בתפ"ח 13-08-030145.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המיחס לו, בין היתר, עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וניסיון רצח. על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.1.2006 הגיעו המבקש ואדם נוסף לקיוסק בבט ים ותקפו קשות את המוכר במקום
עמוד 1

(להלן: המטלון). המבקש יורה במטلون באקדה ושותפו ذكر אותו בסכין. עם סיום התקיפה נמלטו המבקש ושותפו מהמקום. ביום 10.9.2007, הרשע בית המשפט המחוזי (כב' השופטים א' מהם, י' שבח ו- ר' בן יוסף) את המבקש בעבירות הניחסות לו בכתב האישום. ראייה מרכזית עליה הסתמכר בית המשפט המחוזי בהרשעת המבקש הייתה סרט אבטחה המתעד את אירוע התקיפה, בו נראה המבקש יורה בטלון ולאחר מכן מנסה לירוח בו שוב ושוב. בעקבות הרשעתו גזר בית המשפט המחוזי על המבקש ביום 21.2.2008, 15 שנות מאסר בפועל וכן הפעיל נגדו עונש מאסר מוגנה בן שנה, לריצוי במצטבר. כמו כן נגזרו על המבקש שנתיים מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ש"ח. המבקש החל לרצות את עונשו זה עם מתן גזר הדין וערעור על פסק הדין שהגיש לבית משפט זה נדחה ביום 26.5.2010 (ע"פ 3151/08).

2. ביום 17.1.2012 הגיש המבקש בקשה למשפט חוזר, בטענה כי לסרט האבטחה המתעד את אירוע התקיפה היה המשר, שלא הוציא בבית המשפט המחוזי, והוא מוכיח כי לא הייתה לו כוונה לקטול את המטלון. במסגרת הבקשת למשפט חוזר, הציג המבקש את סרט האבטחה המלא בו ניתן לראות כי לאחר התקיפה המבקש ושותפו מרפים את אחיזתם בטלון ועומדים בסמוך אליו. בהמשך, מעמיד שותפו של המבקש את המטלון על רגלו. השלושה נראים מדברים ומתווכחים ולאחר מכן יוצאים יחדיו את הקישוק.

3. ביום 11.7.2013, קיבל בית משפט זה (השופטת ע' ארבל) את הבקשת למשפט חוזר, בקביעו כי:

"ראוי להיעתר לבקשת ולהורות על ערכתו של משפט חוזר בעניינו של המבקש. בתיק דנא אירע פגם דיוני חמור שהוביל ל'הולדת' ראייה שטרם הוצאה בבית המשפט, ואשר עשויה לשנות את תוכנת המשפט לטובות המבקש"

בעקבות החלטה זו התקיים משפט חוזר בעניינו של המבקש אך הוא נותר מאחורי סורגים ובריח לאחר שבית משפט זה הורה במסגרת החלטתו על קיום משפט חוזר כי המבקש ישאר במעצר עד תום ההליך החזר ובקשתו להשתחרר בערובה נדחה (צ"א 13-08-29140).

בדין האחרון שהתקיים במשפט החזר ביום 8.3.2014, לאחר שמייעת סיכון הצדדים, הודיע ב"כ המבקש לפירוטוקול לאחר ההחלטה כי:

"לאחר מחשבה, ולאחר שחוחתתי עם הנאשם ועל דעתו, אנחנו חוזרים בנו מטענותינו לעניין העברה של ניסיון רצח. הנאשם חוזר בו מכפירתו בכל הקשור לעברה של ניסיון רצח, ומודה בעבודות כתוב האישום כמו שהן. הנאשם ירושע אףוא בעברה של ניסיון רצח. כפי שאמרתי בעבר, כל שאר העברות בעין עומדות, וה הנאשם מודה בעבודות כתוב האישום הקשורות לאותן עברות."

ומבקש הצהיר:

"אני מאשר את דברי הסגנור. מה שאמר הסגנור הוא על דעתו. אני חוזר כי מכפירתי בכל הקשור לעברה של ניסיון רצח ומודה בעבודות כתוב האישום כמו שהן. אני יודע שאורשע, נוסף לעברות הקיימות, גם בעברה של ניסיון רצח."

משכך, הרשע בית המשפט המחויז את המבוקש בעבירות המוחסנת לו בכתב האישום, לרבות העבירה של נסיען לרצח וגורר עליו ביום 10.6.2014 עונש של 12 שנות מאסר בפועל. כמו כן הופעל נגדו מאסר מותנה בן שנה לריצויו במצטבר, ונגזרו עליו תקופות שונות של מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ש"ח.

4. המבוקש אינו משלם עם פסק-דין זה ובערעור שהגיש הוא עוטר לאפשר לו לחזור בו מהודאותו ולבטל את הכרעת הדין של בית משפט המחויז ולחלויפין הוא עוטר להקללה בעונשו.

טענתו המרכזית של המבוקש בערעור היא כי הוא הודה בכתב האישום בשל לחץ שהופעל עליו בדיון מצד בית המשפט המחויז.

בד בבד עם הערעור, הגיע המבוקש בקשה לעכב את עונש המאסר שהשיט עליו בית המשפט המחויז בנימוק כי מתקיימות בנסיבות דנן נסיבות מיוחדות וחיריגות עד מאד המצדיקות זאת. המערער טוען כי סיכויי הערעור טובים נוכח התערבותו הפסולה של בית משפט קמא והלחץ שהופעל עליו להודות בכתב האישום ועוד הוא טוען כי סימן לרצות יותר משנה שלישים מתקופת מאסרו ונקבע לו דיון בפני ועדת השחרורים ליום 18.9.2014. בנסיבות אלו, כך טוען המבוקש, יש סיכוי סביר שאם יתקבל ערעורו הוא ירצה ימי מאסר לשווה.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה לעיכוב ביצוע העונש. לטענתה המבוקש מנסה לחזור בו מהודאותו בכתב האישום משום שהוא שוהטל עליו לא ענה לציפיותו ואכזבתו זו אינה מעמידה נימוק בעל סיכויים בערעור. עוד טענת המשיבה כי אף אם יתקבל ערעורו של המבוקש והודאותו תבוטל לחזור הדיון בבית משפט קמא אך הוא לא ישוחרר, אלא ישוב למעמד של עצור עד תום ההליכים ולאחר מכן יורשע פעמיinus בעבירות שאין מחלוקת על כך שאוthon ביצוע. בנסיבות אלו, לטענת המשיבה, אין מקום להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע העונש.

6. דין הבקשתה להידחות. כבר נפסק לא אחת כי משחחל נאשם לרצות עונש מאסר שנגזר עליו, נדרשים טעמים מיוחדים כדי להציג את קטייתו מהלכו של ריצוי העונש (ע"פ 8605/04 מרצ'נקו נ' מדינת ישראל (2004); ע"פ 10/2018 נג'אר נ' מדינת ישראל (7.10.2010)). הלכה זו תקפה ביתר שעת במקרים בהם חלף זמן רב מאז תחילת ריצוי העונש ועד למועד הגשת הבקשה (ראו, ע"פ 746/14 ימר נ' מדינת ישראל (2014), בפסקה 3 לפסק דין של השופט ב' הנדל).

לאחר שבחןתי את טענות המבוקש, לא מצאתי כי מתקיימים בענייננו טעמים מיוחדים המצדיקים את קטיית מהלך ריצוי העונש על ידו. אמנם, נסיבות המקירה דנן בהחלטת אין שכיחות אך הן, כשלעצמם, אין מקומות טעם מיוחדים המצדיק עיכוב שכבר של עונש מאסר שכבר החול בריצויו. זאת בייחודה בזכורנו כי הנכונות לאפשר חזרה מן ההודיה שמורה במקרים נדירים בלבד (ע"פ 945/85 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(2) 572 (1987), בפסקה 11 לפסק דין של השופט ג' בר; ע"פ 3013/2013 מטר נ' מדינת ישראל (1.2.2012), בפסקה 8 לפסק דין של השופט (כתוארה אז מ' נאור), ומוביל לקבוע מסמורות בעניין זה, אינני סבורה כי סיכויי הערעור בנסיבות דנן מצדיקים את סיווגו כ מקרה הנמינה עם אותם מקרים נדירים. מטעמים אלה וכן בהתחשב ביתר השיקולים שנקבעו בפסקה לעניין עיכוב ביצועו של עונש מאסר (ראו, ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 241 (2000)), מצאתי כי אין מקום להורות על עיכוב ביצוע עונשו של המבוקש בנסיבות דנן.

הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, ח' באלו התשע"ד (3.9.2014).

שפטת
